

Хто не був у будзагоні, той не може собі уявити, що це таке — посвята у бійці. Це і хвилювання, і чекання нових зустрічей, труднощі буднів.

Інтертабір «Молода гвардія» у складі дванадцяти інтернаціональних бригад вишикувався на урочисту лінійку.

Звучить команда: «Уварал». І, незважаючи на безперервний дощ, «молодогвардійці» вище підіймають голови, тіснисьми стають ряди. Темно. Але у вогні факелів можна побачити державні прапори СРСР, НДР, Польщі, Чехословаччини, Угорщини, обличчя студентів, емблеми з назвами міст: Харків, Галле, Братислава, Уфа, Воронеж...

Щоліта Галле зустрічає студентську молодь із братніх соціалістичних країн, щоліта загоряється факел дружба. А літо цього року незвичайне: НДР готується до святкування 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Відбували останні акорди Державного Гімну, вітальні слова німецьких друзів. І почалися праця, будова, змагання. «Полеми битви» нашої четвертої бригади ім. Т. Г. Шевченка були два об'єкти: шосейна дорота порядз Галле-Нойсштадтом і траншей водопостачання поблизу старого Галле. Тут харківський загін «Жовтень» і німецькі студенти четвертої бригади змагалися за право зватися кращими на честь славної річчини Великого Жовтня. Наші студенти відчували себе часточкою радніського народу на землі НДР, і кожен хотів працювати відмінно, бути серед кращих, бо для всіх знайомих і незнайомих, старих і молодих ми були позитивом Радніської країни.

Ми залишили по собі добру пам'ять: два кілометри дороги. Здається, зовсім небагато, коли просто взяти і пройти ці два кілометри, не вирівнюючи кожен квадратний метр, не прибираючи каміння, не засипаючи ям, не онімаючи шарів землі. Добре трудилися на укладанні труб Коля Погоских, Дорик

Івські вареники, приготувані нашими дівчатами під чітким керівництвом комсорга загону Тані Уманець.

8 серпня, понеділок. День для нас не дуже важкий: прокидаємося на півгодини пізніше. Ось і минає останній робочий тиждень. Через п'ять днів прощання з Галле, з німецькими хлопцями і дів-

ки знаходилася вільна хвилинка. Незмінною подругою Едника була гітара. Цього вечора звучали «Коробейники» і «Бойківчанка», студентські, українські і російські народні пісні. Німецькі студенти весь час прохали повторити делки з них. А «Катюшу» і «Калинку» співали разом з харків'янами. Йшла

переможені!

Тільки звикнеш до чогось, щось подобиш — і зовсім несподівано приходить час прощатися. Радісно і трошки сумно було нам на прощальному вечорі, коли слухали виступ секретаря заводської організації Стліки Вільної Німецької Молоді. В очах хлопців і дівчат світилася справжня робітнича гордість. Змішувалися голоси робітників, студентів різних бригад, різні мови, там розуміли зміст сказаного і без перекладу, і в цьому була велика єдність помислів і думок. Скільки вражень везли з собою на Батьківщину бійці «Жовтня»! І не лише враження: три грамоти «За відмінні успіхи у соціалістичному змаганні», вимпел і лист подяку підприємства.

Робота закінчилася. Але знайомство з НДР тривало: Дрезден, Фрайберг, Берлін. Цвінгер, Дрезденська галерея, Трептов-парк чекали студентів. Ми захоплювалися «Сікстинською мадонною» і музеєм дорожчностей «Альбертін» у Дрездені. Холодним ранком поспішали до Бранденбургських воріт і хвилювалися перед воротами у Трептов-парк.

Годинник Світу у Берлін показував час: у Харкові зараз 10 годин 40 хвилин. На Південному вокзалі диспетчер ополуше прибуття поїзда «Київ — Харків»...

Харків чекає нас. Зеленимуть 60 клени і берез в інтернаціональному парку, і вітер зі сходу приносить їм вітання від бійців будзагону «Жовтень». Виростуть дерева, сплетуться їх віти, як руки друзів, на довгі роки.

Т. ВЛАСКОУ, наш спецкор, боєць Інтернаціонального загону «Жовтень».

ХАЙ ПАЛАЄ ВОГОНЬ СЕРДЕЦЬ!

ВІДГОМІН ТРУДОВОГО ЛІТА

Малишев, Валера Чижов разом з командиром Романом Яременком із першого відділення четвертої бригади. Німецький майстер назвав їх жартома спеціалістами. Хлопці працювали з повною віддачею, тому й здобули визнання і дружбу старого майстра, що тридцять років зводив мости.

...Ледь почне світити, і друге відділення бригади поспішає до автобуса: комісар Аркадій Чалий, «міс карнавалу» Люда Тарасова, перекладачка Валя Александрова... Вони їдуть раніше за інших, «і працюють по-ударному», — говорить майстер, — норму виконують на 140 проц. Траншей рити важко, доводиться корчувати коріння дерев. За двох працює Женя Прохоренко. Не відстає і Володя Співаков. Німецькі друзі цікавилися нашим життям, нашими справами.

Проминуть місяці, може, і роки, і німецькі хлопці й дівчата згадуватимуть ці розмови, дискусії, спільні свята. Може, хтось пригадає чудові кра-

чатами, з гуртожитком, «індійським селищем», де зовсім недавно проходило свято молоді «Гавана-78». Ось сьогодні учасники представники загонів саджали дерева у парку, закладеному на честь 60-річчя Жовтня. На пропозицію командира нашого загону Р. Яременка було скликано на раду молодих комуністів і підписано листа до керівників Комуністичних партій СРСР, НДР, ЧССР, ПНР.

Для того, щоб добре повеселитися, відпочити, треба добре потрудитися. Наприклад, так, як наш художник Валера Чижов: 10—15 плакатів для маніфестації проти нейтронної бомби. Ось коли ніхто здалася значно коротшою, ніж звичайно... А на ранок різномовна колона із знаменами і плакатами заповнила вулиці Галле. Свілий вітер розвівав полотнища. І як вірний супутник студентства, поряд крокує пісня.

Будь Малишев — ось хто по-справжньому закоханий у пісню. Він співав у перервах між роботою, у поїзді, у гуртожитку — як тільки

підготовка до фестивалю художньої самодіяльності. Готувалися ми дуже старанно: сольні пісні Едника Малишева, пісня про Чілі німецькою мовою у виконанні Тані Єфимової, Валі Александрової і Саші Клименко... Наш табір «Молода гвардія» виступав останнім у четверці таборів округи Галле і посів першість.

...Свісток. Почали. Боротьба розгоряється на боці суперника. Невтримна атака футбольної команди четвертої бригади — го-о-о-лі! Це кілька хвилин — і «Єрван» відвідує ударом. Непогона працює наші земляки! Гра продовжується. Вперед виривається Серьожа Саянко, один із кращих правців нашої команди. Трибуни скандують: «Шайбу! Шайбу!» Удар! На цей раз — штанга! Але Серьожа ще порадіє нас трьома голами, забитими у ворота братиславської команди, і наші болельщики ще вітатимуть блискучих форвардів Хамелі, Ганса і Сашу Клименка. А поки що «Єрван» виправ 2:1. Але у спорті не буває